

Віра у справедливість: з тюремного ув'язнення до суспільства

Міжнародна асоціація тюремних капеланів

Київ, 24 – 27 квітня 2018 року

*«Навчіться добро чинити; шукайте правди, захищайте пригнобленого, обороняйте сироту, заступайтеся за вдову!»
(Ісаїя 1:17)*

Декларація конференції

За останні чотири дні ми, 60 в'язничних капеланів із 16 європейських країн, втішались прийняттям, доброзичливістю й гостинністю наших братів і сестер з українського в'язничного капеланства. Ми вдячні за запрошення до України та спільне відчуття родини, яким ми збагачувалися та навчалися один від одного.

Після Другої світової війни, Організація Об'єднаних Націй була заснована на трьох основних стовпах: в майбутньому не повинно бути таких страждань; права людини повинні мати силу для кожної людини; і безпека має бути гарантована для всіх народів та кожної людини. Через 73 роки ці стовпи, як видається, знаходяться під загрозою. Ми бачимо страждання в міжнародному масштабі, коли економічні та екологічні катастрофи стають повсякденними подіями поряд з війною у таких країнах, як Сирія, Судан, Ємен та Україна. Каткування, повністю засуджене ООН, як відомо, відбуваються у 30% країнах.

Україна є найбільшою країною в Європі, має багату історію. Це ключовий регіон між Сходом і Заходом, і в результаті страждає більше, ніж багато інших, як у минулі століття. Імперії намагалися домінувати над

Україною, країною, яка досі перебуває у конфлікті, коли ми зустрічаємося тут 2018 року. Разом з тим, Україна також об'єднує західні та східні традиції, культури та релігії, а також підтримує міжрелігійну доброзичливість. З часу здобуття незалежності у 1991 році народ продовжував боротьбу й розвивав глибше усвідомлення себе. На конференції було приємно бачити, що незважаючи на всі ці перешкоди, Україна продовжує рухатись до того, щоб стати реформованим суспільством, що чудово проявилось в участі доповідачів конференції, коли вони обговорювали у Міністерстві юстиції позитивні шляхи розвитку сучасної та ефективної пенітенціарної системи. Ми мали унікальну можливість більше дізнатись про українську тюремну дійсність через презентації від представників правосуддя, зосереджених на академічній та практичній площині.

Відомо, що можна судити про суспільство, з того, наскільки добре воно поводитьсь зі своїми в'язнями. Ми визнаємо зусилля, з якими багато країн Східної Європи упродовж останніх десятиріч проводили реформи пенітенціарних систем, і ми усвідомлюємо, що ці зусилля часто проводяться в складних соціальних, економічних, політичних, а іноді і військових умовах. Ми молимося, щоб напружена політична ситуація у багатьох країнах Східної Європи не призвела до збільшення ідеологій ексклюзивізму на основі ідентичності.

Наша віра також ставить виклик у відношенні з поняттям справедливості. Богословські концепції справедливості та системи правосуддя у країнах часто здаються досить різними. Християнське богослов'я нерідко пов'язує поняття справедливості з

відновленням миру, що впливає з юдео-християнської ідеї «шалом». Шалом включає поняття миру, але миру у дуже об'ємному, глибинному, багатозмістовному смислі. Шалом у Біблії - це мир у справедливості, мир у єднанні, що задовольняє основні потреби всього людства, включаючи відкинутих. Наші національні системи правосуддя повинні забезпечити, щоб люди, які покидають в'язниці, могли знайти прийняття та доброзичливість у спільноті. Щоб нам досягти того миру, потерпілі, правопорушники, діти, чужинці, найуразливіші та навіть ті, кого ми вважаємо нашими ворогами, заслуговують на справедливість, що приносить нові можливості для життя через зцілення пошкодженого образу Божого (imago Dei) в людстві. Юстиція не може бути заморожена, бо вона є рухом, пошуком ... пошуком справедливості!

Усі зібрані тут, ми заперечуємо принцип, ніби ув'язнення є успішним способом вирішення різного роду соціальних проблем, іншої проблеми злочинності у кожному суспільстві. Ми бажаємо заохотити більше програм примирення в громадах, які є альтернативою в'язниці, замість того, щоб ставити такий великий акцент на тюремне ув'язнення.

Усі зібрані тут, ми схвалюємо роботу, яку проводять деякі уряди у вдосконаленні пенітенціарної системи, поважаючи права людини та гідність. Однак ми також висловлюємо своє невдоволення умовами у в'язницях багатьох країн, що існують для чоловіків, жінок, молоді та дітей, де фізичне та психологічне насильство, в тому числі розбещення, все ще деградує людей.

Ми хочемо виокремити три тенденції, що впливають на виправні системи та тюремне служіння:

- Більше ніж коли-небудь велика кількість людей втікає з рідних країн через війну, тероризм, переслідування та бідність, щоб потрапити до найбагатших країн світу. Ми виступаємо проти будь-яких засобів утримання під вартою для нелегальних іммігрантів, як це вже зробив Європейський суд з прав людини.
- В дедалі більшій кількості країн люди також ув'язнюються, бо вони відмовляються стати солдатами. Ми підтверджуємо, що відмова від носіння зброї - це право людини, що не повинно призводити до тюремного ув'язнення.
- Ми закликаємо до негайного мораторію на страти та остаточного скасування смертної кари.

Правила Мандели

Ми вітаємо перегляд «Мінімальних стандартних правил поводження з ув'язненими» Організації Об'єднаних Націй, розроблений за підтримки неурядових організацій із дорадчим статусом. Ми просимо, щоб ці правила, які тепер називаються «Правилами Мандели», застосовувалися у всіх країнах після їх одностайного прийняття у 2015 році всіма державами-членами.

Конференція багато у чому підкреслила цінність і потребу в якісній підготовці в'язничних священиків і просить Уряди, Церкви та Релігійні Організації підтримати такі програми. Ми закликаємо всіх капеланів використовувати підтримку, що пропонується через IPCA та інші мережі для навчання та професійного розвитку. Ми заохочуємо розвиток багатоконфесійних й екуменічних груп капеланів, які

міцно кореняться у своїх громадах, для взаємної підтримки та відповіді на життєві виклики.

Ми надсилаємо молитовні вітання нашим друзям-капеланам у всьому світі й, на закінчення, ми дякуємо Богові за всі благословення цієї Конференції. Ми молимося, щоб Бог продовжував керувати і зміцнювати нас у наших службах у в'язниці. Є надія, і навіть у самий темний момент завжди існує шлях вперед, оскільки разом ми вчимося «добро чинити; шукати правди, захистити пригнобленого» (Ісаїя 1:17). Ми віримо у Божу справедливість.